

БОРотьБА НА СТАРТІ

Ось перші результати попереднього круга нинішнього розіграшу Кубка європейських чемпіонів.

«Гурник» (Польща)	— «Юргорден» (Швеція)	— 3 : 0
«Аякс» (Голландія)	— «Реал» (Іспанія)	— 1 : 1
«Олімпія» (Кіпр)	— «Сараєво» (Югославія)	— 2 : 2
«Гленторан» (Півн. Ірландія)	— «Бенфіка» (Португалія)	— 1 : 1
«Ейтрахт» (ФРН)	— «Динамо» (Албанія)	— + — + —
«Дандолк» (Ірландія)	— «Вашаш» (Угорщина)	— 0 : 1
«Карл-Маркс-штадт» (НДР)	— «Андерлехт» (Бельгія)	— 1 : 3
«Базель» (Швейцарія)	— «Хвідоєре» (Данія)	— 1 : 2
«Олімпіакос» (Греція)	— «Ювентус» (Італія)	— 0 : 0
«Сент-Етьєнн» (Франція)	— «Куопіо Паллосеура» (Фінляндія)	— 2 : 0
«СЕЛТІК» (Шотландія)	— «ДИНАМО» (Київ, СРСР)	— 1 : 2
«Скейд» (Норвегія)	— «Спарта» (Чехословацька)	— 0 : 1
«Бешікташ» (Туреччина)	— «Рapid» (Австрія)	— 0:1, 0:3
«Манчестер Юнайтед» (Англія)	— «Хіберніан» (Мальта)	— 4:0, 0:0
«Фракія» (Болгарія)	— «Рapid» (Румунія)	— 2 : 0

ОРІЕНТОВНІ СКЛАДИ КОМАНД

«СЕЛТІК» (Глазго)

1. Рон Сімпсон
2. Джим Крейг
3. Том Джемел
4. Роберт Мердок
5. Білл Макнейл
6. Джон Кларк
7. Джим Джонстон
8. Білл Уоллес
9. Стів Чалмерс
10. Берті Оулд
11. Роберт Леннокс

Капітан — Б. МАКНЕЙЛ
Тренер — Джек СТЕЙН

«ДИНАМО» (Київ)

1. Євген Рудаков
2. Володимир Щегольков
3. Вадим Соснихін
4. Володимир Левченко
5. Сергій Круликівський
6. Василь Турянчик
7. Анатолій Пузач
8. Йосип Сабо
9. Федір Медвідь
10. Віктор Серебрянников
11. Анатолій Бишовець

Капітан — В. ТУРЯНЧИК
Ст. тренер — Віктор МАСЛОВ

Остаточні склади команд будуть оголошені на стадіоні по радіо перед початком матчу.

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИХ СПОРУД

КИЇВ - СРСР

КИЇВСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ СТАДІОН

ДИНАМО

КУБОК ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЧЕМПІОНІВ

СЕЛТІК

СЕРЕДА

4

ЖОВТНЯ

1967 року

Початок гри о 19.00

ГЛАЗГО-ШОТЛАНДІЯ

Сьогодні кийське «Динамо» на Центральному стадіоні зустрічається з шотландським клубом «Селтік» (Глазго). Це повторний матч попереднього туру розіграшу Кубка європейських чемпіонів. Поединок викликає надзвичайний інтерес серед любителів футболу. Адаже команди-суперниці за останні роки досягли визначних спортивних успіхів. Обидва — чемпіони і володарі Кубка своїх країн. Крім того, «Селтік», який виграє і попередню першість Шотландії, став переможцем турніру європейських чемпіонів.

У шотландців, зрозуміло, набагато більший досвід участі в європейських турнірах, ніж у киян. Цікаво, що в цих змаганнях вони з 16 матчів, проведених на своєму полі, виграли 13, закінчили вничю два, а програли лише один — два тижні тому кийському «Динамо» (1:2).

Отже, сьогоднішній матч вирішить, хто з суперників продовжуватиме боротьбу в дальшому етапі розіграшу — одини восьмий фіналу. Радянських футболістів влаштовує виграш або нічия. Шотландцям потрібна перемога з різницею не менш, як у два м'ячі. Якщо ж вони виграють з перевагою в один м'яч, то вступять в силу турнірний регламент.

З РЕГЛАМЕНТУ

Переможець визнається за найбільшою кількістю забитих в обох матчах м'ячів. Якщо ж їх забито порівну, то в попередньому турі та одній восьмій фіналу перевагу надають команді, яка більше голів провела в гостях (кожен гол на чужому полі оцінюється вдвічі), а коли й тут буде рівновага, то в другому матчі призначають додатковий час — два тайми по 15 хвилин, причому в разі нічийого результату «подвійних» голів уже не застосовують: суддя тут же на полі в присутності капітанів кидає жереб.

Починаючи з чвертьфіналу, в разі нічийного балансу двох зустрічей призначатимуть третю на нейтральному полі, а правило «подвійних м'ячів» більше не застосовується.

Ігри однієї восьмої фіналу мають відбутися 15 та 29 листопада цього року.

Перед кожним туром проводиться окреме жеребкування.

НАШ ГІСТЬ «СЕЛТІК»

«Чи не відкрили ці хлопці з Глазго нову еру в футболі?» — такими або подібними фразами рясніли в зарубіжній пресі статті, присвячені підсумкам турніра європейських чемпіонів. Йшлося не стільки про те, що шотландці вперше порушили монополію латинських країн (Іспанія, Італія, Португалія) на неофіційне звання клубного чемпіона Європи, скільки про перемогу «меча» над «щитом» у фінальному матчі «Селтіка» з міланським «Інтернаціонале». Італійському захистові, який користувався репутацією непробивного, шотландці протиставили наступальну гру на найвищих швидкостях і врешті-решт розстрожили оборону суперників. Поразка «Інтера» — одного з найяскравіших представників так

званою обороною футболу — справила сильне враження на очевидців, на весь футбольний світ.

Та не лише у фіналі «Селтік» демонстрував свій атакуючий стиль. І попередні його перемоги в розіграші було досягнуто, передусім, завдяки грі з «відкритим забралом». Ось етапи шляху шотландців до Кубка: матчі з «Цюрихом» (Швейцарія) — 2:0, 3:0; з французьким «Наптом» — 3:1, 3:1; з югославською «Войводиною» — 0:1, 2:0; з «Дуклою» (Чехословаччина) — 3:1, 0:0; нарешті, з «Інтером» — 2:1.

Цікаво, що навіть до фінального триумфу наставника «Селтіка» Джона Стейна двічі визнавали в Шотландії найкращим тренером року. Колишній футболіст цього клубу, він став його тренером з 1965 року. Відтоді й почався новий розквіт «Селтіка». Особливо перекопальною була перемога клубу в останньому чемпіонаті Шотландії, про що можуть свідчити хоча б сухі цифри: 26 перемог і лише 6 нічий і дві поразки, забито 111 м'ячів (!), пропущено 33.

Новий клубний чемпіон Європи підтвердив свою репутацію, завдавши поразок у товариських зустрічах мадрідському «Реалу» (на його полі) — 1:0 та торішньому володареві Міжконтинентального кубка уругвайському «Пеньяролю» (в Глазго) — 2:1.

Хто ж приніс «Селтіку» ці гучні успіхи?

Унікальне явище у футбольному світі являє собою, безперечно, 37-річний воротар Рон Сімпсон. Час пока що відбивався на його грі тільки позитивно, про це свідчить хоча б те, що лише нещадно йому довірили ворота збірної Шотландії в офіційній зустрічі. Перспективним вважають і його дублера Джона Феллона.

Опора захисту — 26-річний стопер Білл Макнейл. У парі з ним відмінно діють Джон Кларк або Джон Кашлі. А на флангах — високий, шведий Джим Крейг та Том Джемел, якого вважають футболістом № 1 «Селтіка» завдяки його надзвичайному універсалізму. Їхній надійний дублер — Уільям О'Нейл.

У середині поля завзятий юного Роберта Мердока вдало сполучається з неабияким досвідом 29-річного Берті Оулда. Працьовитістю відзначається також Чарльз Галлахер.

Чимало яскравих талантів у лінії нападу команди. Це, передусім, правий край — Джим Джонстон, 22-річний рудоволосий віртуоз, який володіє багатим арсеналом технічних прийомів і виконує їх на високій швидкості. У центрі нападу типовий «таран» Стів Чалмерс взаємодіє з невтомним Біллом Уоллесом, що з успіхом замінює травмованого Джима Макбрайда — кращого бомбардирів клубу. На лівому фланзі — 23-річний Роберт Леннокс, що володіє мистецтвом могутнього прицільного удару. Великі надії подає 22-річний форвард Джон Х'юдж.

Чемпіонат Шотландії 1967—1968 рр. «Селтік» розпочав скромно. Поки що він має після трьох зустрічей три очка і йде на восьмому місці. Знавши пояснюють це тим, що «Селтік» борється зараз ще на два фронти — захищає свій титул у новому турнірі європейських чемпіонів, а також готується до двобою з аргентинським клубом «Ресінг» за Міжконтинентальний кубок.

Шотландський футбол має таку ж давню історію, як і англійський. Крім того, йому належить честь проведення першого міжнародного матчу: 30 листопада 1872 року в Глазго, на полі «Крікет клуб» зустрілися збірні Англії та Шотландії. Деякі фанати заявляють, що гравці в тому матчі грали за счемою 1+2+8, але зараз це важко перевірити. Зате точно відомо, що результат мав цілком «сучасний» характер — 0:0.

За 95 років між цими даними (навіть найдавнішими!) суперниками відбулося вже 84 зустрічі. Перевага в них на боці шотландців: вони виграли 35 поєдинків, програли 29, звели нічию 20, забили 152, а пропустили — 151... Зате на міжнародній арені збірна Англії досягла більших успіхів, які уявляє здобута торік «Золота богиня».

Збірна Шотландії в перших чотирьох першостях світу не брала участі. Потім пона двічі здобувала право виступати у чемпіонатах, але в обох щоразу зупинялася перед чвертьфінальним бар'єром. На останніх двох чемпіонатах світу між шотландцями не бачимо: їм не щастить у відбірних турнірах. Шлях до Чілі їм перешкодила збірна Чехословаччини, а на англійські стадіони їх «не пропустили» італійці.

Та все ж справжній рівень шотландського футболу значно вищий, ніж можна судити з цих даних. На результатів збірної позначається дещо вузька клубна база: перша ліга невеликої за розмірами Шотландії включає в себе 18 команд, але лише дві з них завжди демонструють скетра-клас і служать основними постачальниками збірної. Це «Глазго Рейнджерс» і «Селтік», на долю яких припадає ледова частка призов національного футболу. Природно, що конкуренція між ними нерідко знаходиться в центрі уваги шотландських любителів футболу, причому підсилюється це й релігійними протиріччями, бо до «Селтіка» тяжіють католики, а до «Рейнджерс» — протестанти...

Решта клубів, з яких можна виділити «Кілмарнок», «Хартс» (Едінбург), «Данфермлайн», «Хіберніан», «Данді», «Абердін», досягали лише епізодичних успіхів. Це багато в чому пов'язано з їх фінансовою слабкістю, яку використовують багатші англійські клуби для «перетягування» найталановитіших шотландських футболістів. Доєнт назвати хоча б славетного Деніса Лоу, який захищав кольори клубу «Манчестер Юнайтед». А всього в чотирьох англійських лігах виступає близько трьохсот шотландців! Тільки «Селтік» і «Рейнджерс» міцно стоять на ногах і тому зберігають свої країні кадри.

Навесні цього року на лондонському стадіоні «Уемблі» збірна Шотландії перемогла з рахунком 3:2 збірну Англії, яка перед цим провела без поразок 19 ігор підряд. Причому не була це товариська зустріч, а календарний матч відбірного турніру першості Європи. Тепер шотландці випереджають чемпіонів світу на очко, і якщо успішно проведуть зустріч-відповідь у Глазго в лютому наступного року, то можуть «вб'юти» фаворитів з фінального турніру. Як бачимо, мужній і технічний шотландський футбол зараз на крутому піднесенні.

Зустрічі футболістів СРСР і Шотландії ведуть свій початок з 1945 року, коли московське «Динамо» заперило своє пам'ятне турне по Британії поєдинком з «Глазго Рейнджерс». Тоді матч закінчився нічиєю — 2:2. Після 17-річної перерви «Глазго Рейнджерс» побував у нашій країні з візитом-відповіддю. Шотландці перемогли московський «Локомотив» — 3:1 і тбіліське «Динамо» — 1:0, а з динамівцями Києва зіграли нічию — 1:1. Того ж року в Шотландії виступали московські торпедівці. Вони полодали «Глазго Рейнджерс» — 2:1, але потім програли клубам «Кілмарнок» — 3:4 і «Хартс» — 0:6.

Перший поєдинок збірних СРСР і Шотландії відбувся 10 травня цього року в Глазго. Радянські футболісти перемогли з рахунком 2:0.

Всі ці зустрічі були товариськими. В офіційних турнірах поки що зустрічаються лише «Селтік» та киявське «Динамо». На початку минулого року їхні шляхи зішлись у чвертьфіналі розіграшу Кубка кубків. У Глазго кияни програли — 0:3, у Тбілісі задовольнилися нічиєю — 1:1. І ось тепер ці суперники знову «схрещують шпаги»...

У ТРИНАДЦЯТИЙ РАЗ

Турнір європейських чемпіонатів взяв старт у тринадцятий раз. І вже першого ігрового дня побив усі попередні рекорди щодо кількості відвідувачів — їх зафіксовано близько 450 000! Це говорить про дедалі зростаючу популярність цього розіграшу.

У попередніх дванадцяти турнірах взяли участь 137 різних клубів, проведено 642 матчі, які дивилися 24 719 000 глядачів, забито 2366 м'ячів...

А що уявляє собою сам Кубок європейських чемпіонів? Це срібна амфора у 90 сантиметрів заввишки. Приз — перехідний, але команді-переможниці навечно вручають точну копію Кубка натурального розміру. Крім того, її гравці одержують одинадцять золотих медалей. Команда, що прогнала фінальний матч, нагороджується одинадцятьма срібними медалями, а третє місце не розігрують.

У «Селтіка» нині зберігається нова модель перехідного Кубка, яка точно копіює попередню, подаровану навечно мадрідському «Реалу» — переможцеві шести розіграшів. «Реал» здобував почесний трофей у 1956—60 та 1966 роках. У 1961—62 рр. ним володіла португальська «Бенфіка» (Ліссабон), у 1963 р.— італійський «Мілан», у 1964—65 рр.— міланський «Інтернаціонале».

З п'яти клубів, що володіли Кубком, у нинішньому розіграші беруть участь лише три — «Реал», «Бенфіка» і «Селтік». Міланські клуби торік нестунилися першості Італії і місцем у турнірі чемпіонів туринському «Ювентусу».

«СЕЛТІК» (Глазго)

Кольори клубу — біло-зелені. Заснований у 1887 році. За свою 80-річну історію «Селтік» 22 рази був чемпіоном, 19 разів — володарем Кубка Шотландії. Переможець розіграшу Кубка європейських чемпіонів 1966—67 рр. У 1964 та 1966 роках виходив у півфінал розіграшу Кубка кубків.

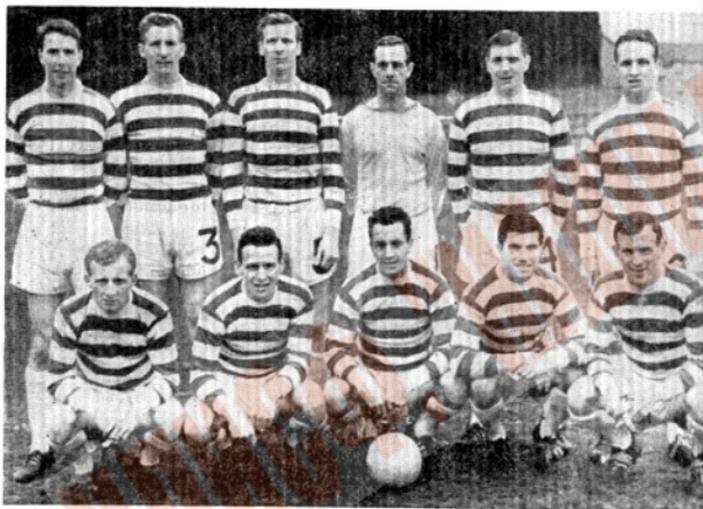
Найкращим бомбардиром команди нині є Джим Макбрайд, який тільки в минулому чемпіонаті Шотландії забив 35 голів.

На фото: «Селтік» після виграшу Кубка Європейських чемпіонів.

Зліва направо стоять:

Д. Крейг, Т. Джемел, Б. Макнейл, Р. Сімсон, Р. Мердок, Д. Кларк; сидять — Д. Джонстон, Б. Уоллес, С. Чалмерс, Б. Оулд, Р. Леннокс.

У цьому ж складі «Селтік» грав і перший матч з киянами 20 вересня 1967 року.

«ДИНАМО» (Київ)

Кольори клубу — біло-сині. Заснований у 1927 році. У вищій лізі — з 1936 року. Чемпіон СРСР 1961 та 1966 років. Другий призер — у 1936 році (весна), 1952, 1960, 1965 роках. Третій призер 1937 року. Володар Кубка СРСР 1954, 1964, 1966 років.

На фото: зліва направо — ст. тренер В. О. Маслов, тренери М. М. Коман, В. В. Терентьев, капітан команди А. Біба, гравці Є. Рудakov, В. Банников, В. Шегольов, В. Сосихін, В. Турянчик, Л. Островський, С. Крутиковський, В. Левченко, П. Сабо, В. Мунтян, Ф. Медвідь, В. Серебряников, А. Бишовець, В. Хмельницький, В. Поркуян, А. Пузач.

